

MMSz

Kecskemét

SZOCIÁLIS SZAKSZOLGÁLATI HÍRLEVÉL

II. évfolyam/5. szám

Dél-alföld

2006 július

Küldöttgyűlés Kecskeméten

A csongrádiak összefogása árvíz idején

Sajtófigyelő: A Szentatya rózsái; A Da Vinci-csalás

Utcai szociális szolgálat indul Szegeden

„Cigány-képzés” Kecskeméten

Szakmai tanácskozás a segítő kommunikációról

Csíksomlyói zarándokút

200 éves a kecskeméti Nagytemplom

Úrnapi körmenet Kecskeméten

Hírek röviden

Küldöttgyűlés Kecskeméten 2006. május 12.

A küldöttgyűlés szentmisével kezdődött, melyet Barotai Imre atya, a kecskeméti csoport lelki vezetője mutatott be.

Az egybegyűltek elfogadták a napirendet és megválasztották Rémán Csongort jegyzőkönyvvezetőnek. Jegyzőkönyv-hitelesítő Kómár Mátyás és dr. Somogyi Zsuzsa lett.

Lengyel Gyula köszöntőjében üdvözölte a résztvevőket, majd Rigóné Kiss Éva megtartotta a tevékenységi beszámolót. Beszédét a kecskeméti csoport bemutatásával kezdte. Mint mondta, az 1991-ben alakult csoportot az önkéntesek szeretetkapcsolata tartja össze. Ez adja a Máltai közösség erejét: a különbségek soha nem lehetnek nagyobbak, mint a szeretet, ami összefog. Kiemelte az önkormányzattal való konstruktív kapcsolat fontosságát. Lényeges továbbá, hogy a Máltai munkát meg kell jeleníteni az adott településen: ez a munka a település szociális ellátási formáinak részeként jelentős értéket képvisel, amit a helyi csoportnak tudatosítani és súlyának megfelelően képviselni kell.

A kecskeméti csoport vezetője ezután a számok tükrében mutatta be a 2005. év tevékenységét. A régiós munka egyre intenzívebbé válását jelzi a sok közös program is: márciusi munkaebéd Kecskeméten, gyermektábor Kiskunmajsán, adománygyűjtés az erdélyi árvízkárosultaknak, képzések novemberben, stb.

Gálffiné Terike tartotta a gazdasági beszámolót. A régió teljes bevétele 2005-ben 30 millió Ft volt. A bevételi tételek között szerepel például 2,7 millió Ft pénzadomány, vagy a Máltának átadott elkobzott vámárú 3

millió Ft értékben. A régió összes kiadása 27 millió Ft volt.

Lengyel Gyula megköszönte Gálffiné Terike 14 éve tartó munkáját. Ezután felkérte Vecsei Miklóst beszéde megtartására.

- Nehéz évek után és nehéz évek előtt állunk. – kezdte beszédét az alelnök. Más civil szervezetek tevékenységének fokozódásával a Málta kicsit háttérbe szorult, így az állami támogatás kérdésessé válik. A Málta megkerülhetetlenségét a vezető személy, Kozma atya hitelessége biztosítja. Vecsei Miklós hangsúlyozta: nem a „hagyományos”, hanem a konkrét szükségletekre reagáló Máltai munkára van szükség. Külön megemlítette a kiskunmajsai és a szegvári csoport ötletes és szorgalmas munkáját. Új iránya a Málta fejlesztésének az intézményesülés: az Országos Központ elgondolása szerint legalább minden megyeszékhelyen szerveződnie kellene egy máltai intézménynek, ami ugyanakkor nem jelenti az önkéntes munka leépülését. Igen lényeges az ifjúság megszólítása, bevonása a máltai munkába, valamint ugyanilyen fontos a cigánysággal való fokozott törődés.

Rigóné Kiss Éva ismertette az ez évi munkatervet:

- zárandokút Csíksomlyóra, erdélyi körutazással egybekötve
- régiós kiadvány elkészítése
- tanulmányút Pécsre, találkozás az ottani Máltai csoporttal
- nyári gyermektábor
- képzés
- jótékonyági est
- segítő akció régiós összefogással (pl. egy rossz állapotban lévő ház rendbetétele)

A zárszóban Lengyel Gyula megköszönte mindenkinek a

részvételt. Vecsei Miklós bejelentette a régió vezetésében bekövetkező változásokat, miszerint a könyvelés és a régiós titkárság átkerül Kecskemétre úgy, hogy egy „kétpólusú rendszer” jön létre.

Paragi Sándorné, nemrégiben elhunyt üllési testvérünk tiszteletére Matók Norbert trombitájátékát hallgatták meg az egybegyűltek.

A csongrádiak összefogása árvíz idején

Visszaemlékezés

A szép szőke Tisza 2006 áprilisában félelmetessé vált. Mint egy rejtőző krokodil, mozdulatlanul és egyre nagyobb erővel leste, mikor nyeli el városunkat és az egész tájat. Félelmetes volt. Mindenki gondolata, akarata egygyé forrt, és dolgozott.

A védekezési munkák megkezdésével azonnal szolgálatba állt a MÁLTA helyi kis csapata. A helyi Karitászcsoporttal összefogva, Kasuba Róbert atya vezetésével 3 héten át éjjel-nappal készítettük a szendvicseket, süteményeket, teát, kávét, és szállítottuk az ásványvízzel a több, mint 30 km-es gát megerősítésében résztvevő, áldozatos munkát végző emberek sokaságának.

Az összefogás mindent felülmúlt! Folyamatosan érkeztek a pénz- és természetbeni adományok – Kistelek, Csengele, Szatymaz, Forráskút, Balástya, Pusztaszer, Tömörkény, Bokros, Felgyő, Kiskunfélegyháza és Csongrád lakosaitól, vállalkozóitól. Fő hadiszállásunk Táncosné Marika lakásán volt, aki saját otthonát azonnal felajánlotta, és ahol több héten át 15-20 máltai, karitászcsoport tagok és hozzánk csatlakozó testvéreinkkel készítettük és szállítottuk az ennivalót és frissítőt a védekezésben résztvevő embereknek.

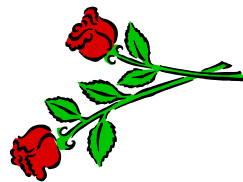
2006. június 10-én, a 16 órakor kezdődő szentmisén a belvárosi Szent Rókus templomban hálaadó imádsággal köszöntük meg a jó Istennek, a Szűzanya közbenjárásának azt, hogy városunkban ilyen összefogás születhetett, amit a jó Isten segítségével sikeresen tudott véghezvinni az áldozatos munkát végző emberek sokasága.

Dr. Bodor Jánosné
MMSz Csongrádi Csoport vezetője

SAJTÓFIGYELŐ

A Szentatya rózsái

A II. János Pál szobra elé 2006. február 12-én elhelyezett rózsák közül három 50 nap után is gyönyörűen virult. Akkor még nem tudtuk, hogy meddig lesz ez így. A három közül az első Virágvasárnap, április 9-én, a második Nagypénteken, április 14-én, a harmadik, az utolsó pedig húsvét nyolcadánként pénteken, április 21-én kezdett el kókadózni. Az első **57**, a második **62**, a harmadik pedig **69** napig virított Szentatyánk szobra előtt. Egy hirtelen jött sugallat kapcsán arra gondoltunk, hogy talán nem véletlenek ezek a számok, s a Szentatya üzenetet küldött általuk. Próbaképpen felütöttük a Bibliát, s a számok jelezte zsoltárok utolsó verseit elolvastuk. A következő eredményre jutottunk:

Az **57.** zsoltár sora:

„Emelkedj föl az egek fölé, az egész föld fölé keljen föl dicsőséged!”

A **62.** zsoltár utolsó sora:

„Istené a hatalom, és tiéd, ó, uram, a kegyelem. Te megfizetsz mindenkinek tettei szerint.”

A **69.** zsoltár utolsó sora:

„Mert Isten lesz szabadítója Sionnak, újra fölépíti Júda városait. Ott laknak majd, és bírnak a földet, szolgálóinak fiai örökségül kapták. **S azok laknak rajta, akik szeretik nevét.”**

E három zsoltárverset tekinthetjük úgy, mint Szentatyánk üzenetét a rózsákon keresztül a jánoshalmi híveknek és a Jánoshalmára betérő zarándokoknak.

Ezt az üzenetet zárjuk mélyen a szívünkbe.

A rózsákat elhelyezték a jánoshalmi templom kincstárába.

(forrás: Jánoshalmi harangok, IX. évf. 3. szám, 13. o.)

A Da Vinci-csalás

Kétezer év során sokan vállalkoztak arra, hogy politikai, vallási, ideológiai okokból, vagy csak üzleti célból „megdöntsék a kereszténységet”, bebizonyítsák róla, hogy csalás az egész.

Aztán kiderült, hogy ők csaltak, gátlástalanul.

A hazugságok, csúsztatások és csalások csak addig veszélyesek igazán, amíg nem ismeri valaki az igazságot. Ezért az üzleti sikerre törő, „szenzációt” hajszoló Dan Brown amerikai szerző Da Vinci-kód című könyvének hazugságaira (a mű alapján

készült filmet május 17-én mutatták be a cannes-i filmfesztiválon) az ugyancsak Mark Shea apologéta és Ted Sri teológiai professzor a Da Vinci-csalás című felvilágosító könyvvel válaszolt.

Dan Brown legfőbb célja, hogy elhitesse az olvasóval: a katolikus egyház kétezer év óta mindenféle erkölcstelen és hatalmi eszközzel küzd azért, hogy ki ne derüljön a Jézus istenségéről és feltámadásáról szóló „hazugság”. A Da Vinci-kód szerzője ezt regény formájában adja elő, melyben nincsenek dokumentumok és bizonyítékok, csak állítások és sugalmazások. Többek között azt állítja, hogy Leonardo Da Vinci: Utolsó vacsora című freskóján nem ábrázolt kelyhet, mert tudta, hogy „Jézus igazi vérének kelyhe” Mária Magdolna. Ezzel szemben az igazság az, hogy a freskón tizenhárom kehely látható. Brown könyvében spekulál azon, hogy a gnosztikus Fülöp evangéliuma című iratban mit jelent egy arám szó, miközben az irat nem arám, hanem kopt nyelven íródott. Mária Magdolnát „katolikus gyalázkodókampány áldozatának” nevezi, holott Mária Magdolnát a katolikus egyház szentként tiszteli. Könyvében számos támadást és összeesküvést tulajdonít a Vatikánnak, még hozzá olyanokat, amelyek elbeszélése szerint évszázadokkal a Vatikán létrejötte előtt történtek.

A legnagyobb hazugság azonban az az állítása, hogy „Kr. U. 325 előtt senki sem tartotta másnak Jézus Krisztust, mint <haladó prófétának>, és a

Konstantin császár által akkor összehívott niceai zsinat Jézus istenségét <hajszálnyi többséggel> szavazta meg. Valójában a Niceában összegyűlt 300 (főleg keleti) püspök azért foglalkozott Jézus istenségével, mert az egyház tanításától eltérő ariánus keresztények tagadni kezdték azt. Meg kellett erősíteni az egyház kezdettől vallott hitét e kérdésben azokkal szemben, akik tagadni kezdték Jézus isteni mivoltát. Ekkor fogalmazták meg az ún. niceai hitvallás, amely az akkor már háromszáz éves keresztény tanítás új összefoglalása volt, de nem új tanítás.

A két amerikai szerző a Da Vinci-kód című könyv közel száz megállapítását cáfolja, és végül megállapítja, hogy kellő bibliai és történeti tájékozottság esetén a Jézus és egyháza elleni támadás nevetségessé válik. Mindez nem zavarta az egyik amerikai filmgyárat abban, hogy szenzációhajhászó filmet készítsen a könyvből.

Kérdés azonban, lehet-e az írói szabadságra hivatkozni közismert történeti tényekkel szemben, különösen akkor, ha a hamis történet milliók meggyőződését sérti.

Rosdy Pál

(forrás: Jánoshalmi harangok IX. évf. 3. sz., 9. o.)

Utcai Szociális Szolgálat indult Szegeden

A Máltai Szeretetszolgálat Szeged városában 2005 decemberétől kezdte kiépíteni hajléktalan- ellátó tevékenységét. Erre a feladatra 3 fő szociális munkást vett alkalmazásba, akik utcai szociális munkát végeznek. Ez a tevékenység a hajléktalan személyek felkutatását, szükség esetén megfelelő intézménybe való juttatását foglalja magában. Ezen kívül tájékoztatást, információszolgáltatást nyújtunk az utcán élőknek, és segítünk hivatalos ügyeik intézésében, mivel általános tapasztalat, hogy a legalapvetőbb jogosultságaikat sem ismerik.

Munkánk kezdetekor a szegedi csoport által működtetett teajáratba kapcsolódtunk be, mely által megismertük a hajléktalan személyeket. Ez a teajarat heti rendszerességgel működik a téli hónapokban, és tea, valamint zsíros kenyér kiosztására kerül sor ilyenkor. Egy pár hónap elteltével átvettük ezt a munkát, és lassan bizalmunkba fogadtak minket az utcán élő emberek.

Mára közel 50 hajléktalan személy gondozását végezzük el napi rendszerességgel, s klienseink száma egyre nő. A hajléktalanok felkutatását Újszeged területén kezdtük meg, de állandó helyváltoztatásuk miatt, a város más részeit is fel kellett térképeznünk.

Ruhát, takarót, élelmet viszünk az utcán tartózkodó rászorulóknak. Iratok, okmányok beszerzésében és pótlásában, álláskeresésben nyújtunk segítséget. Segítünk továbbá az ingyenes gyógyellátási és egészségügyi problémáik megoldásában, s bizalommal fordulnak hozzánk bármely problémájuk megoldásának ügyében. Az általunk gondozott személyek egy részével már nem csupán az utcán, saját környezetükben találkozunk, kéréseikkel bátran keresnek meg minket a Gondviselés Házában található irodánkban is.

Kölcsönös, segítségre épülő kapcsolatot sikerült kialakítanunk a város hajléktalan ellátó intézményeivel és a szegedi csoporttal, akik ruhával látnak el minket, mi pedig besegítünk az adományok szállításának lebonyolításában, egymás munkájának hatékonyságát fokozva.

Oláh Tímea

MMSz Szeged

Utcai szociális munkás

„CIGÁNY-KÉPZÉS” KECSKEMÉTEN

Szakmai továbbképzés

2006 májusában tanfolyam indult a „**Cigányság kultúrájának hatása a szociális munkára**” címmel. A képzés helyszíne Kecskeméten, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Gondviselés Háza volt. Az előadások és műhelymunkák során a segítő szakemberek megismerhették az egyes cigány csoportok kultúráját, hagyományát, életvitelét, mai helyzetét, melyek nélkülözhetetlenek a hatékony eszményi munkához. Az utcai munkában röviden bemutattuk a cigányság kultúrájának néhány igen jellemző, sajátos vonását.

folyamatok függvénye. A cigány közösségek (nem szervezetek) hagyományos életmódja társadalmi szempontból inkompatibilis a modern életstílussal. Éppen ezért a cigánykérdés megoldása összehasonlíthatatlanul bonyolultabb, összetettebb feladatot ró Európára, Magyarországra. A cigány kisebbségekben végső soron az egyének közti relációkat: az egyének cselekedeteit, az egyének által létrehozott (vagy fenntartott) intézményi rendszereket, az egyéni és a közösségi magatartásnormákra alapozott mentalitásokat is kifejező életstílusokat kell értenünk.

Foglalkozási formák, szokások, hiedelmek

A cigány elődök legtávolibb nyomai már időszámításunk előtti III., IV., sőt az V. évezredben a magas szintű Indus völgyi civilizáció területén kereshetők. Az indiai Himacsal-prades államban az ún. domák mind a hivatásos zenészek, mind a kosárfonók, ami szintén a Kaukázuson túli, balkáni, szlovákiai, franciaországi, magyarországi és belorussziai cigányok némely csoportjára jellemző. Dóm vagy dúm nevű különböző népcsoportok ma is mindenütt találhatóak India, Pakisztán, sőt Afganisztán területein, ahol a zeneművészetén kívül a kézművességgel is foglalkoznak, mint például kovácmunkák, kosárfonás, szitakészítés, borbélyszakma, stb. A dél-indiai dravida nyelvekben a domba szónak a következő jelentései vannak: utcai akrobatat, bűvész, kötél-táncos, zsonglőr. Ezen foglalkozások Elő-Ázsia és Európa cigányaira is jellemzőek.

Szokások

A kereskedés és egyéb gazdasági tevékenység csak cigányok és nem cigányok között volt elfogadott, az egyes cigány csoportok, családok és személyek egymás között nem üzletelhetek és nem tehetik ma sem. Ennek a magyarázata az, hogy a kereskedés egyenlőtlen kapcsolatot jelent

az eladó és a vevő között, mivel az előbbi kizsákmányolja az utóbbit azzal, hogy az eladó haszonra tesz szert. A cigány "illemkódex" a gazdagabbak számára előírta, hogy segítsenek a szegényebbeknek, így a közösségekben hatásosan működött a vagyon kiegyenlítő rendszer. Egyetlen cigány csoport sem terjesztette ki hatalmát a szegényekre azáltal, hogy előnyösebb anyagi helyzetben volt. A cigányok hitelt sem nyújtottak egymásnak. Ha bármiféle csere történt két csoport között, azt nem viszonzandó "ajándéknak" tekintették. A hitelező - adós viszony egyenlőtlen, ezért elfogadhatatlan számukra. Hasonlóan tiltják a hagyományok, hogy cigányok egymás alkalmazottjaként dolgozzanak, mivel ez is egyenlőtlen kapcsolatot jelentene. Ha a cigányok együtt dolgoznak, akkor mindig egyenlő partnerként teszik azt. A cigányok társadalmi szerveződésének és legfontosabb kulturális aspektusainak megértéséhez elengedhetetlen sajátos kollektivitásuk értelmezése, különösen a nagycsaládon belül. Ebben a közösségekben az egyén helye csak annyiban jelentős, amennyiben a csoport tagjaként, pozíciójához képest cselekszik. A társadalmi státus előre meghatározott, a ranglétra felső fokán a férfiak és az öregek állnak. A csoportközi vitákban, konfliktusokban nincs sem formális, sem a szervezettséget részben megjelenítő közvetítő, tárgyaló, ítélkező testület. A csoportok közötti társadalmi kontrollt a szóbeszéd és pletykák képezik - általában azzal, hogy közvetlenül ütköztetik az ellenérdekelt felek álláspontjait. A legsúlyosabb csoportközi konfliktusok "vérbosszút" kívánnak. Ilyenek a szándékos vagy gondatlan emberölés, illetve az életveszélyt okozó súlyos testi sértés.

A vérbosszú (mint a cigányok közötti társadalmi kontroll belső és végső eszköze, igazságszolgáltatási rendszerük fő intézménye) az állami igazságszolgáltatási rendszer alternatíváját képezi.

A vérbosszút alkalmazó igazságszolgáltatás csak a cigány társadalmon belül gyakorolható, nem érvényesíthető olyan ügyekben, ahol nemcigány, „gádzsók”, illetve ahol cigányok nemcigány házastársai az érintettek.

A házasság intézménye
A cigányoknál a házasságnak a csoportközi kapcsolatok kialakításában játszott szerepe, a hűség és a hűtlenség kérdése, a nagycsaládra való "veszélyessége" akként értelmezhető, hogy elismerik a házasság intézményét, viszont megvetik azt. A párok belső érzelmi viszonyait és társadalmi szerepüket, magatartásukat általában koruk és nemük határozza meg. A nő tiszteletet érez a férje iránt, és elismeri annak hatalmát. A férfi hatalma házastársa felett nem különbözik attól a hatalomtól, amit saját rokonságának női tagjai felett

gyakorol. Ezenfelül természetesen megilletik a mindenki által elismert szexuális előjogok. A pénzügyekért az asszony a felelős, csak úgy, mint a gyerekek neveléséért, ami majdnem kizárólag a nő feladata.

A válás
Mivel nincs jelentősége annak, hogy a párok hivatalosan vagy nem hivatalosan házasok, így a cigány közösségben a válás sem számít különleges eseménynek, viszonylag gyakori is, és nem jelent lelki válságot. Az elvált asszonyt saját közössége mindig visszavárja és visszafogadja. Sőt még bátorítják is, hogy hagyja el az emberét, különösen, ha úgy érzi, az az ember nem érdemli meg, vagy rosszul bánik vele. Nincs jelentősége annak, hogy végül mi vezetett a váláshoz. Ez a tény nem rontja egy nő esélyeit új kapcsolat kialakításakor.

Apró Melinda

*MMSz Kecskemét
módszertani munkatárs*

SZAKMAI TANÁCSKOZÁS A SEGÍTŐ KOMMUNIKÁCIÓRÓL

A kecskeméti MMSZ Családok Átmeneti Otthona 2006. június 14.-én rendezte első szakmai tanácskozását, „**A kommunikáció a segítő hivatásban**” címmel. A hosszas előkészület eredményeképpen, - s mert valószínűleg a társintézményekben dolgozó kollegák szükségét érzik hasonló előadásoknak, összejöveteleknek, szakmai megbeszéléseknek -, örömmel konstatáltuk, hogy szép számban jelentek meg a résztvevők. Jöttek vendégek Kecskemétről, Nagykőrösről, Budapestről, Szegedről, Békéscsabáról, Szekszárdról, Hódmezővásárhelyről, Hodászról, Szentesről, Orosházáról.

A regisztráció után vezetünk, Üvegesné Szokolczi Krisztina üdvözlőbeszédet mondott, melyben hangsúlyozta, mennyire fontos a hátrányos helyzetű családok felkarolása, s az önálló életre segítése. Mindemellett van még egy nagyon fontos életfeladat, a szeretet, mely nélkül ezt a jellegű munkát nem lehet eredményesen végezni:

„Szólhatok az emberek, vagy az angyalok nyelvén, ha szeretet nincs bennem,

csak zengő érc vagyok, vagy pengő cimbalom.
Lehet prófétáló tehetségem, ismerhetem az összes titkokat és mind a tudományokat,
hitemmel elmozdíthatom a hegyeket,
ha szeretet nincs bennem, mit sem érek.”

/Pál apostol/

A köszöntő után Dr. Erdélyi Rita szakmai bevezetője készítette elő az előadás témáját, melynek címe: Segítői hivatás, kommunikáció és *burnout* (kiegés, elfáradás). Előadónk Dr. Molnár Mária, pszichiáter ismertette a kiegészítés fázisait, hajlamosító tényezőit, tüneteit, leküzdésére szolgáló stratégiákat, a prevenció lehetőségeit.

Intézményi, szervezési tényezők:

- képzések, továbbképzések, tréningek
- támogató munkahelyi kapcsolatok kialakítása
- pozitív visszajelzések
- a tevékenység fontosságának tudatosítása
- autonómia biztosítása

Egyéni szint:

- a realitások megismerése
- személyes motivációk és attitűdök tisztázása és tudatosítása
- reális kép kialakítása önmagáról, a betegről, a hivatásról
- a hivatáshoz hozzátartozó terhek és nem szükségszerű terhelések reális szétválasztása

A segítő mentálhigiénés ápolása:

- Megerősítő, felelősség megosztással, feszültségcsökkenéssel segítő, ventillációt lehetővé tevő munkatársi csoport!
- A *burnout* jeleinek felismerése és a kockázati tényezők tudatosítása!
- Privát szféra erősítése!

Rövid szünet után kommunikációs tréning következett két csoportban, melynek vezetői:

Dr. Erdélyi Rita, pszichiáter és Dr. Zala Attila pszichiáter, szupervízor;

Galló Gyöngyi klinikai és addiktológiai szakpszichológus, Mátó Gyöngyi szakszolgálatvezető.

Jó hangulatúak, tanulságosak voltak a csoport-foglalkozások, a csoportvezetők kreativitásának köszönhetően mindnyájan jól éreztük magunkat!

Pihenő, majd ebéd következett - Köszönet érte Hatvaniné Zsuzsának!-

A Műhelymunka, mint az előadás témájához kapcsolódó kötetlen beszélgetés, szakmai tapasztalatsere, a találkozó lezárását, a következő előkészítést szolgálta. Választható témák a következők voltak:

- Kommunikáció a kliens és a szakemberek között
- Kommunikáció a szakemberek és a külső szakintézmények között
- Kommunikáció a munkatársak között
- A szakemberek kommunikációja a munkahely és a társadalom felé

Az előkészítésben, szervezésben való segítségéért külön köszönet:

Rigóné Kiss Éva, intézményvezetőnek,

Dr. Erdélyi Rita, pszichológusnak,

Mátó Gyöngyi, tréningvezető-szaktanárnak,

Budainé Nagy Katalin, módszertani munkatársnak,

és végül, de nem utolsó sorban köszönet magunknak:

Üvegesné Szokolczai Krisztina, a Csáo vezetőjének,

s a Csáo munkatársainak,

Kocsis Zsuzsannának, a szakmai anyag előkészítéséért,

Gaál Juditnak, a Meghívó és a Csáos kiadvány szerkesztéséért, és a szervezésbeni közreműködéséért,

Kovácsné Klein Hajnalkának, a dekoráció előkészítéséért, és kivitelezéséért,

Péliné Aczél Magdolnának, a műsor előkészítéséért, s a dekorációért,

Vámosné Dóranak, a lebonyolításban való közreműködéséért.

Mindent összegezve az első találkozó nagyon jól sikerült, reméljük a közeljövőben hasonló rendezvény szervezésére kapunk lehetőséget.

Gaál Judit

MMSz Kecskeméti Csoport

Családok Átmeneti Otthona munkatársa

CSÍKSOMLYÓI ZARÁNDOKÚT

2006. június elseje, hajnal hasadt. Az utazás izgalma, a bepakolás nehézsége ellenére végül minden csomag és minden utas helyet talált. Elindulhattunk, várakozással teli szívvel. A határon át kelve első állomásunk Arad volt, ahol megkoszorúztuk a Szabadság emlékművet. Innen tovább indulva Dévába érkeztünk, ahol ismertetést tartott nekünk egy kedves tanárno-gyermeknevelő, Antal Hajnalka, neveltjeik életéről. Miután szerény adományainkat átadtuk, a ferences templomban énekeltünk, imádkoztunk. A csoport egy része vállalkozott arra, hogy siklóval fölmege a várhegyre, a többiek rövid sétát tettek a városban, s az éppen felújítás alatt álló Magna Curiát tekintették meg közelebbről; ennek az épületnek kiemelkedő szerepe volt az erdélyi reneszánsz történetében.

Déváról tovább indultunk Nagyszeben felé. Szállásunkat kissé nehezen találtuk meg, de végül is sikerült a helyes útirányt megcélozni, s a városon kívül, gyönyörű, régi szász falvakon keresztül haladva egy rohanó patak völgyében megtaláltuk panziókat. Mindnyájan elfoglaltuk szobánkat, s megállapíthattuk, hogy magas színvonalú, kényelmes szállás. Finom vacsorát, majd másnap reggel bőséges reggelit kaptunk. A hegyekről kora reggel felszálló pára páratlan látvány, főleg éneklő kutyával aláfestve! */A panzió bernáthegyije eredeti módon tud vonyítani kora reggel./*

Nagyszebeni városnézéssel kezdtük a második napot. A hangulatos, történelmi belvárosban tettünk sétát, megtekintettük az evangélikus templomot, majd a katolikus templomban Barotai Imre atya misét mutatott be nekünk. Továbbhaladva Fogarason álltunk meg, hogy a hajdani fejedelemszönyvek kedvelt lakóhelyét, a fogarasi várat megnézzük. Még ma is látható a régi várak rendszer belső darabja, melynek méretéből következtetni lehetett nagyságára. Brassó felé haladva, a baromfivészre való tekintettel többször és jó alaposan fertőtlenítették autóbuszunkat. Brassó belvárosa ma is őrzi szász és magyar arcukat. A híres, nevezetes Fekete templom zárva volt, csak kívülről csodálhattuk meg. Rövid sétát tettünk a főtéren, a színes, múltat idéző épületek között. .

A Hétfalusi csángók falvai sajátos népművészeti kultúrát hordoznak, a szász és magyar népi kultúra ötvözeteként. Különösen híresek szötteik, melyeknek színvilága egyedülálló. A hét falu egymás után helyezkedik el sorban Brassóhoz igen közel, megkapó a sorjában álló templomtornyok látványa. Vendéglátóink Négyfaluban - a Hétfalu egyike – csángó vendéglátóink szilvapálinkával és kávéval kínáltak minket. Szimbolikus mintákkal díszített tojás, és eredeti ihletésű szöttek készítésével ismertettek meg.

Sepsiszentgyörgyön rövid autóbuszos városnézés után – Oh Kós Károly! - a helyi máltaiakkal találkoztunk, akik már nagyon vártak bennünket. (Brassóban és Sepsiszentgyörgyön a vezetőnk a sepsiszentgyörgyi csoport tagja volt.) Rövid, kölcsönös köszöntőt követően köménymagos pálinkával, teával, kávéval és virslivel, süteményekkel kínáltak minket szíves vendéglátóink, akik között nagyon sok volt a fiatal! Szállásunk Kézdivásárhelyen volt, egy kedves kis panzióban. A finom vacsora elfogyasztása után nyugovóra tértünk.

Reggel, a ködös, párás hegyek között a szinte érintetlen fenyveseket csodálva jutottunk föl Nyergestetőre, amely a Kászoni-medence fölötti hegyek hágója. Itt áll egy 1906-ban emelt, az 1848-as hősökre emlékező obeliszk, melyet megkoszorúztunk. Sokunk szívében és lelkében erős érzelmek fakadtak...

Továbbhaladva Csíksomlyó felé egyre több gyalogos zarándok csoporttal találkoztunk, akik hozzánk hasonlóan – de jóval fáradtságosabban – várták, hogy megpillanthassák a hargitai fenyővel koszorúzott feliratot: - A CSÍKSOMLYÓI SZŰZANYA HAZAVÁRJA GYERMEKEIT. –

A kegytemplom mellett már emelkedett volt a hangulat, kolompok, harangzúgás és a mi népünk, a sok-sok magyar, aki itt egy útra talált! (...)

A Nyeregbe vezető út sáros volt, lassan haladtunk, mert sokan jöttünk, de az élmény fokozódott, az együvé tartozás lélekemelő érzésével, s már nemcsak az emelkedő leküzdendő magassága, hanem a szív nemes izgalma is melegített minket; ha már az időjárás a kegyeit máskorra tartogatta.

Főnt, a nyeregben újra találkozhattunk a Sepsiszentgyörgyi máltai testvérekkel.

„Isten tarts meg minket őseink szent hitében és erényeiben.”

A szabad téri misét áhítattal hallgatta végig a sokaság, majd a végén közösen énekeltük el a Székely Himnuszt, és a Boldogasszonyánk című régi magyar himnuszt. A torkokból felzendülő ének betöltötte a nyeret, s a könyörgés magasra szállt.

*„Maroknyi székely porlik, mint a szikla,
népek harcának zajló tengerén.*

*Fejünk az ár jaj, százszor elborítja,
Ne hagyd elveszni Erdélyt Istenünk!*

A búcsú után Székelyudvarhelyre utaztunk, útközben eső mosta tisztára fertőtlenített buszunk.

Vasárnap reggel a Székelyudvarhelyi Polgármesteri hivatalban Szász Jenő polgármester igaz szavai után átvehettük a megtisztelő „Tiszteletbeli székely” címet ünnepélyes keretek között. A ceremónia után a jezsuita templomban misén vettünk részt, majd megkoszorúztuk a Vasszékely emlékművét, és a szoborparkban Wass Albert és Csaba királyfi szobrát, majd tovább utaztunk Ülkére, ill. Székelyszenttamásra.

Ülke, Székelyszenttamás és még egy község a tavalyi udvarhelyszéki árvízben súlyosan károsodott, ezért a régiós adománygyűjtés segélyszállítmányát az ittenieknek hoztuk el a múlt év őszén. Már akkor erős kapcsolat szövődött a Dél-alföldi Régió és a helyiek között, és a mostani látogatás azt is célozta, hogy fölmérjük, hogyan és miben tudunk segíteni, hogy ez a kis magyar közösség minél élettelibb és megmaradóbb lehessen. Az ülkei plébános rendkívül kedélyes ember, ő és kedves hívei fogadtak bennünket nagy-nagy szeretettel. A közösség kicsi, de annál szebb, áhítatos hangulatú templomában megpihentünk.

Mondhatom, kedveseim, a Gondviselés áldása rajtunk: Nincs „elveszett ember!” (Ugyanis elkóborolt útitársunk előkerült.)

Farkaslakán megkoszorúztuk Tamási Áron sírját, Korondon kiélhettünk vásárlási szenvedélyünket, „természetesen” kizárólag a helyi ipar támogatása és ajándék vásárlás céljából. Parajdon megálltunk egy pillanatra a Küküllő mellett, Pali bácsiék házánál, aki az új Majzik Mária által tervezett templomot mutatta be.

Szovátán, a Havasi gyopár panzió gyönyörűséges szobáiban hajthattuk álomra fejünket, ahová szinte betört az erdő és a reggeli madárdal kórus a patakcsobogással vegyesen.

Másnap reggel a hegyről lefelé ereszkedve a Medve tónál álltunk meg, ahol a fürdőhelyen gyönyörűbbnél gyönyörűbb század eleji villák, üdülők láthatók a fák között.

Továbbhaladva, Marosvásárhelyi városnézés következett autóbusból, majd régi barátunk, a ferences Pál atya fogadott minket templomában, ahol Barotai Imre atya misézett, utána kedves vendéglátóink frissítővel kínáltak bennünket. Pál atya közel hét éve igazi missziót teljesít az elhagyatott és rászorult gyermekek között, eteti, ruházza és taníttatja őket - a gondozott gyermekek is éppen akkor értek haza, és ebédhez készülődtek.

Kolozsvári városnézés után, rövid Körösfői megálló következett, majd az elcsigázott csapat hazafelé indult.

A visszaút hosszabbnak tűnt, de a fáradság ellenére lelkesen fogadtunk meg: „Jövöre veled ugyanitt!”, s reméljük, azon testvéreink is velünk jönnek, akik idén itthon maradtak.

Gaál Judit, Tiszteletbeli székely,
az MMSz Kecskeméti csoport
Családok Átmeneti Otthona munkatársa

200 éves a kecskeméti Nagytemplom

Az ünnepség május 25-én, áldozócsütörtökön este 5 órakor kezdődött **háladaadó szentmisével**, melyet Dr. Babel Balázs érsek atya Bíró Lászlóval, a Főegyházmegye segédpüspökével, Farkas László plébánossal, valamint negyven pappal mutatott be a Társszékesegyházban. Farkas László ezekkel a szavakkal köszöntötte az egybegyülteket: „*Excellenciás és Főtisztelendő Érsek Úr, Püspök Úr, Főtisztelendő Atyák, a Megye és Kecskemét városának képviselői, országgyűlési Képviselő Urak, kedves meghívott vendégeink, Kedves Hívek: A Nagytemplom 200 éves!*” Ezután dr. Négyesy László, a képviselőtestület elnöke emlékeztetett azokra a plébánosokra, főgondnokokra, akiknek sokat köszönhetett a templom és a kecskeméti plébánia az elmúlt 200 év során.

A koncelebrált szentmisén mintegy 1000 hívő jelent meg. Az Érsek Úr a szentbeszédében kihangsúlyozta, hogy a templomokat a hit építi, a Nagytemplomot is Kecskemét katolikus polgárainak hite kezdte építeni 1774-ben, és építette 32 éven át, amikor is felhelyezték tornyára az ércsisakot rajta a világot jelentő aranyozott gömbbel, fölötte a kereszttel. A szentmise végeztével Farkas László plébános megköszönte az Érsek Úrnak, a Püspök Úrnak, valamint a papságnak és a megjelenteknek a részvételt.

Az ünnepségsorozat befejező részét alkotta május 29-én este 7 órakor **Rossini Stabat Mater oratóriumának** bemutatása a Nagytemplomban, mely egyúttal a Máltai Szeretetszolgálat jótékonyági díszhangversenye is volt. A Kecskeméti Szimfonikus Zenekart Dömötör Zsuzsa vezényelte, az Operaház jeles szólistáin kívül Klein Ottokar, a pozsonyi Operaház tenoristája is énekelt a Budapesti Kórus közreműködésével. Az előadásra megtelt a Nagytemplom és hatalmas siker volt. Az ünnepre jelent meg a Főplébánia 26 oldalas, színes képekkel illusztrált kiadványa, mely a Nagytemplom építés- és művészettörténetét mutatja be.

Úrnapja

Kecskeméten fél évszázados szünet után, első ízben 2004-ben határozták el – a keresztény civil szervezetek és a Máltai Szeretetszolgálat kezdeményezésére - a Város három katolikus plébániájának vezetői, hogy felújítják a régi, nagy úrnap körmeneteket, úrnap oltárok állításával, és meghívják rá a város katolikus lakosságát. Krisztus szent Testének és Vérének szentségét hordozzuk körül úrnapján, megmutatva mindenkinek, amit szép énekünk így fejez ki: „*Krisztus kenyér s bor színében Úr s király a föld felett.*”

A körmenet élén vitték a keresztet, aztán a diákok sora következett a különböző egyházi iskolák képviselőiben, majd ministránsok oszlopai és a rózsaszirmokat hintő elsőáldozók. Őket követte a papság a tömjénező ministránsokkal, majd az Oltáriszentség a baldachin alatt előbb az érsek úr kezében, majd a szolgálatot teljesítő papság hordozásában felváltva. Következtek lobogók alatt a Máltai Szeretetszolgálat tagjai, a városi és plébániai egyházi énekkarok és kántoraik, a rézfúvósok Földi János vezetésével, majd a hívők sokasága követte nyien.

A szentmisét követően a meghívott vendégek és a papság részére a Községi Házban a plébános atya fogadást adott, a hívek számára pedig a Máltai Szeretetszolgálat szervezésében a KESZ és a Képviselőtestület besegítésével a Községi Ház udvarán kerti ünnepség és műsoros program volt vendéglátással egybekötve.

Gyermektáborunkat idén Fülöpházán rendezzük meg július 31. és augusztus 8. között. Ezúttal 20 hátrányos helyzetű gyermek táboroztatására lesz lehetőségek. Várjuk a csoportok segítségkérését, (még 5 gyermeket tudunk fogadni, általános iskolásokat küldjétek, legfeljebb 13 éves korig)!

Örömmel tudatjuk, hogy Békéscsabán a közeljövőben máltai csoport szervezése kezdődik meg. Így a Dél-alföldi régió máltai csoportjainak száma 21-re emelkedik. A részletekről később tájékoztatunk Benneteket.

Az Országos Központ döntése értelmében a Dél-alföldi régió titkársága és a gazdasági dokumentáció Szegedről Kecskemétre kerül. Az ügyek átvétele június 30-án kezdődött, és folyamatosan tart 2006. december 31-ig.

2005-ben a régióban megtett adományjártatos utak hossza 1108 km volt, a csoportoknak szállított adományok értéke pedig 2.495.200 Ft. Idén pedig már több, mint 10 raklapnyi ételkészítést osztottunk ki a csoportok között.

Szegváron új vezetője van a helyi csoportnak Juhász Tóthné Magócs Emília személyében, Isten segítse munkáját!

Szociális Szakszolgálati Hírlevél

Kiadja: Dél-alföldi Régió Szociális Szakszolgálat

Felelős szerkesztő: **Rigóné Kiss Éva**,
MMSz Dél-alföldi régió titkár

MMSz Kecskeméti Csoport

Szerkesztők: **Rémán Csongor**
Gaál Judit
Budainé Nagy Katalin

Apró Melinda

Megjelenik:

Negyedévente, 50 példányban, házi nyomdában

Szerkesztőség címe:

Dél-alföldi Régió Szociális Szakszolgálat

6000 Kecskemét, Hoffmann J. u. 11.

Tel./fax: 06-76/506-124